

Titel: Andres Tanker. [No. 1-7. Den 23. Oct. 1772-. Dec. 1772.z9

Citation: "Andres Tanker. [No. 1-7. Den 23. Oct. 1772-. Dec. 1772.z9", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 18*, Morten Hallager, 1772, s. 11. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2_018-shoot-w2_018_003_p11_bZONE1517152.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 18

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Saasnart Æmilie fik denne hendes Mands haarde Skiæbne at vide, iilede hun til sin grusomme Fader. Hun omfavnede den grumme Richards Knæ. — I Støvet ligger her din Daatter, sagde den fromme Æmilie. Da jeg har dig og Himlen at takke for at jeg er til, saa hør mig min Fader. Du veed med hvor øm en Kiærlighed min Herman elsker mig. Jeg er vis paa, dersom jeg bar de Lænker, hvori han nu er indsluttet, vilde han skynde sig for at tage dem af mig og taalmodig gaae i mit Sted. Taknemmelighed, Kierlighed, og Troskab fordre af mig, at efterligne hans Exempel. Jeg, jeg vil være Borgen for hans Gield. Hans Lænker skal saare mine Fødder: hans søvnløse Nætter skal qvæle mig: hans Hunger, hans Tørst skal være min Deel. Hans snart forestaaende Død skal forfølge mig. Din Æmilie, som er af dit eget Blod, skal allene være Maalet for din skrekkelige Vrede. Berøv mig ikke, min Fader, denne søde, denne styrkende Trøst. Han er svag, megen Sorg og Græmmelse kunde let gjøre Ende paa hans Liv. Und dog det umyndige Barn